

dotacje przedmiotowe, a zmniejszoną o podatek obrotowy i należne świadczenia pieniężne na rzecz budżetu terenowego z tytułu zarządzania użytkami rolnymi i wodami stojącymi oraz skorygowaną o saldo strat i zysków nadzwyczajnych.”

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Nie podjęte wygrane, o których mowa w ust. 2, przeznaczają się na uzupełnienie funduszu rozwoju.”;

10) po § 84 dodaje się § 84a, w brzmieniu:

„§ 84a. 1. W latach obrachunkowych od 1982/1983 do 1984/1985 rady pracownicze przedsiębiorstw określonych w rozdziale 9 mogą podjąć

uchwałę o dokonywaniu podziału zysku w zakładach samodzielnie sporządzających bilans, według zasad określonych w § 47.

2. Zakłady, o których mowa w ust. 1, przekazują odpisy na fundusz rezerwowy na rachunek funduszu rezerwowego przedsiębiorstwa.”

§ 2. 1. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1983 r.

2. Przepisy rozporządzenia dotyczące państwowych przedsiębiorstw gospodarki rolnej oraz państwowych gospodarstw rolnych stosuje się do rozliczeń począwszy od roku obrachunkowego 1982/1983.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski

180

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 5 lipca 1983 r.

w sprawie określenia przypadków, w których rencistom zaliczonym do III grupy inwalidów przysługują górnicze renty inwalidzkie w wysokości przewidzianej dla II grupy inwalidów.

Na podstawie art. 13 ust. 4 ustawy z dnia 1 lutego 1983 r. o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin (Dz. U. Nr 5, poz. 32) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rencistom zaliczonym do III grupy inwalidów, uprawnionym do górniczych rent inwalidzkich, przysługuje — z zastrzeżeniem § 4 — prawo do górniczej renty inwalidzkiej w wysokości przewidzianej dla II grupy inwalidów, jeżeli rencista:

- 1) nie może podjąć pracy z powodu przebywania w ośrodkach (oddziałach) rehabilitacji zakładów opieki zdrowotnej zamkniętej w celu usprawnienia leczniczego lub w zakładach rehabilitacji zawodowej w celu usprawnienia zawodowego,
- 2) ukończył 50 lat i ma okres pracy górniczej wynoszący łącznie z okresami pracy równorzędnej z pracą górniczą i okresami zaliczalnymi do pracy górniczej co najmniej 20 lat kobieta i 25 lat mężczyzna, jeżeli nie został zatrudniony przez zakład pracy zatrudniającego go przed uzyskaniem prawa do górniczej renty inwalidzkiej przy pracy odpowiedniej do jego stanu zdrowia i kwalifikacji, odpowiadającej wskazaniom ustalonym w orzeczeniu komisji lekarskiej do spraw inwalidztwa i zatrudnienia,
- 3) ukończył 45 lat i nie został zatrudniony przez zakład pracy zatrudniającego go przed uzyskaniem prawa do górniczej renty inwalidzkiej przy pracy, o której mowa w pkt 2, ani też skierowany do takiej pracy przez właściwy terenowy organ administracji państwowej.

2. W okresie przebywania w ośrodkach i zakładach wymienionych w ust. 1 pkt 1 górnicza renta inwalidzka w wysokości przewidzianej dla II grupy inwalidów przysługuje bez względu na wiek rencisty, jednakże przez okres nie dłuższy niż 4 lata.

§ 2. 1. Zakład pracy zatrudniającego pracownika przed uzyskaniem prawa do górniczej renty inwalidzkiej jest obowiązany zaproponować mu pracę odpowiednią do jego stanu zdrowia i kwalifikacji, a w razie braku możliwości przydzielenia takiej pracy — zawiadomić o tym zainteresowanego oraz właściwy terenowy organ administracji państwowej.

2. Właściwy terenowy organ administracji państwowej na podstawie zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany skierować rencistę do pracy odpowiedniej do jego stanu zdrowia i kwalifikacji w innym zakładzie pracy

3. Jeżeli organ określony w ust. 2 nie może zapewnić renciście pracy odpowiedniej do jego stanu zdrowia i kwalifikacji w innym zakładzie pracy, jest obowiązany

najpóźniej w ciągu 30 dni od daty zawiadomienia przez zakład pracy o braku możliwości zatrudnienia rencisty wydać mu zaświadczenie stwierdzające niemożność skierowania go do pracy.

§ 3. 1. Ustalenie prawa do górniczej renty inwalidzkiej w wysokości i na warunkach określonych w § 1 następuje po przedstawieniu organowi rentowemu zaświadczenia wydanego przez:

- 1) ośrodek lub zakład rehabilitacyjny, stwierdzającego fakt przebywania w tym zakładzie (ośrodku) — w przypadkach określonych w § 1 ust. 1 pkt 1,
- 2) zakład pracy, stwierdzającego fakt niezatrudnienia rencisty — w przypadkach określonych w § 1 ust. 1 pkt 2,
- 3) właściwy terenowy organ administracji państwowej, stwierdzającego niemożność skierowania rencisty do pracy odpowiedniej do jego stanu zdrowia i kwalifikacji w zakładzie pracy, w którym był zatrudniony przed uzyskaniem prawa do górniczej renty inwalidzkiej, lub w innym zakładzie pracy — w przypadkach określonych w § 1 ust. 1 pkt 3.

2. Okres ważności zaświadczeń, o których mowa w ust. 1, wynosi 6 miesięcy od daty ich wydania — dla rencistów, którzy nie osiągnęli wieku emerytalnego określonego w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin.

3. Prawo do górniczej renty inwalidzkiej, o której mowa w ust. 1, powstaje od dnia pobytu rencisty w ośrodku lub zakładzie określonym w § 1 ust. 1 pkt 1, a w razie niemożności uzyskania przez rencistę odpowiedniej pracy — od daty wystawienia zaświadczenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lub 3.

4. Wypłata renty następuje od dnia powstania prawa do renty, jednak za okres nie dłuższy niż 3 miesiące wstecz od miesiąca, w którym przedstawiono organowi rentowemu odpowiednie zaświadczenie (ust. 1).

§ 4. 1. Górnicza renta inwalidzka w wysokości określonej w § 1 nie przysługuje, jeżeli rencista:

- 1) nie podjął pracy odpowiedniej do jego stanu zdrowia i kwalifikacji, którą zaproponował mu zakład pracy lub do której skierował go organ określony w § 2 ust. 2, albo gdy zaprzestał takiej pracy przed osiągnięciem wieku emerytalnego określonego w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin,
- 2) osiąga dochody, które powodują zawieszenie prawa do renty lub jej zmniejszenie w myśl przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin.

2. Wysokość górniczej renty inwalidzkiej ustalona w myśl § 1 ulega ponownemu ustaleniu:

- 1) w razie upływu ważności zaświadczenia, o którym mowa w § 3 ust. 1, i nieprzedstawienia przez rencistę nowego zaświadczenia,
- 2) jeżeli zatrudnienie, do którego rencista został skierowany przez zakład pracy lub organ określony w § 2 ust. 2, ustało przed osiągnięciem wieku emerytalnego

określonego w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin.

3. Zmiana wysokości górniczej renty inwalidzkiej następuje od najbliższego miesiąca przypadającego po upływie ważności zaświadczenia (ust. 2 pkt 1) lub po ustaniu zatrudnienia (ust. 2 pkt 2).

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. J. Obodowski

181

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 11 lipca 1983 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie regulaminów pracy oraz zasad usprawiedliwiania nieobecności w pracy i udzielania zwolnień od pracy.

Na podstawie art. 104 § 3 Kodeksu pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141, z 1975 r. Nr 16, poz. 91, z 1981 r. Nr 6, poz. 23 i z 1982 r. Nr 31, poz. 214) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 20 grudnia 1974 r. w sprawie regulaminów pracy oraz zasad usprawiedliwiania nieobecności w pracy i udzielania zwolnień od pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 49, poz. 299, z 1975 r. Nr 27, poz. 141, z 1976 r. Nr 35, poz. 209, z 1977 r. Nr 10, poz. 41, z 1981 r. Nr 22, poz. 110 i z 1982 r. Nr 37, poz. 247) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 14 w ust. 1 po wyrazach: „Federacji Socjalistycznych Związków Młodzieży Polskiej” dodaje się wyrazy: „a także w Naczelnej Organizacji Technicznej i zrzeszonych w niej stowarzyszeń”;
- 2) po § 15a dodaje się § 15b, 15c i 15d w brzmieniu: „§ 15b. Zakład pracy jest obowiązany udzielać pracownikowi zwolnień od pracy, z zachowaniem za czas tych zwolnień prawa do wynagrodzenia, w celu wykonywania zadań

związanych ze sprawowaniem mandatu poselskiego.

§ 15c. Zakład pracy jest obowiązany udzielać pracownikowi zwolnień od pracy z zachowaniem prawa do wynagrodzenia w wymiarze niezbędnym do pełnienia z wyboru funkcji w statutowym ogniwie Patriotycznego Ruchu Odrodzenia Narodowego.

§ 15d. Na uzasadniony wniosek właściwego ogniwia Patriotycznego Ruchu Odrodzenia Narodowego zakład pracy udziela na krótki czas zwolnienia od pracy pracownikowi działającemu w Patriotycznym Ruchu Odrodzenia Narodowego, który nie pełni z wyboru funkcji statutowej, jeżeli zwolnienie to nie narazi zakładu pracy na szkody. Za czas tego zwolnienia pracownik zachowuje prawo do wynagrodzenia.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. R. Malinowski

182

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 25 lipca 1983 r.

w sprawie określenia zakładów pracy, w których stosuje się szczególne przepisy dotyczące stosunku pracy w okresie przewycięzania kryzysu społeczno-ekonomicznego.

Na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 21 lipca 1983 r. o szczególnej regulacji prawnej w okresie przewycięzania kryzysu społeczno-ekonomicznego oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 39, poz. 176) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy art. 1 i 2 ustawy z dnia 21 lipca 1983 r. o szczególnej regulacji prawnej w okresie przewycięzania kryzysu społeczno-ekonomicznego oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 39, poz. 176) stosuje się w:

- 1) przedsiębiorstwach wymienionych w załączniku do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 lutego 1983 r. w sprawie ustalenia listy przedsiębiorstw o podstawowym znaczeniu dla gospodarki narodowej (Dz. U. Nr 9, poz. 47) oraz w przedsiębiorstwach wymienionych w załączniku do uchwały nr 30 Rady Ministrów z dnia 14 marca 1983 r. w sprawie rozciągnięcia mocy obowiązującej przepisów ustawy o szczególnej

regulacji prawnej w okresie zawieszenia stanu wojennego na niektóre przedsiębiorstwa państwowe (Monitor Polski Nr 13, poz. 77),

- 2) przedsiębiorstwach lub w oddziałach przedsiębiorstw, którym w trybie określonym w odrębnych przepisach nadano status przedsiębiorstwa przemysłu obronnego,
- 3) przedsiębiorstwach określonych w art. 6 i 8 ust. 1 pkt 1—4 ustawy z dnia 25 września 1981 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1981 r. Nr 24, poz. 122 i z 1982 r. Nr 45, poz. 289 oraz z 1983 r. Nr 36, poz. 165 i Nr 39, poz. 176),
- 4) jednostkach organizacyjnych podległych Ministrom: Obrony Narodowej, Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski

183

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 25 lipca 1983 r.

w sprawie zakazu nieuzasadnionego podwyższania cen umownych wyrobów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych, wytwarzanych przez jednostki gospodarki społecznej.

Na podstawie art. 11 pkt 1 ustawy z dnia 21 lipca 1983 r. o szczególnej regulacji prawnej w okresie przewycięzania kryzysu społeczno-ekonomicznego oraz o zmia-

nie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 39, poz. 176) zarządza się, co następuje: